

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
Prokuratur Krajowy
Zastępca Prokuratora Generalnego

Warszawa, dnia 09.05. 2006 r.

BM III 051-374/06/PR

BH-I-0700-99/06

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Ramiński

W związku z nadesłanym przez Pana Marszałka oświadczeniem Pana Senatora Janusza Kubiaka, złożonym podczas 5 posiedzenia Senatu RP w dniu 01 lutego 2006 roku, dotyczącym nieprawidłowego postępowania organów prokuratury w sprawach zawiadomienia Pana Andrzeja Komasińskiego, prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową w Chodzieży (sygn. Ds. 716/04 i Ds. 717/04), oraz Prokuraturę Rejonową w Pile (sygn. Ds. 322/05) i wniosków o ich zbadanie oraz przekazane do prowadzenia innej prokuraturze a także objęcie nadzorem

- uprzejmie przedstawiam stanowisko Ministra Sprawiedliwości odnośnie podniesionych w tym oświadczeniu kwestii.

Prokuratura Rejonowa w Chodzieży na podstawie zawiadomienia Spółdzielni Mieszkaniowej Właścicieli i Najemców w Szamocinie z dnia 28 kwietnia 2003 roku o przestępstwie oszustwa dokonanego na jej szkodę

- prowadziła postępowanie sygn. Ds. 973/03 przedmiotem którego były nieprawidłowości w wykonywaniu robót budowlanych w zakresie instalacji gazowej i centralnego ogrzewania w 162 lokalach mieszkalnych użytkowanych w 12 budynkach administrowanych przez wymienioną Spółdzielnię.

W dniu 27 lutego 2004 roku w sprawie tej skierowano do Sądu Rejonowego w Chodzieży akt oskarżenia przeciwko Andrzejowi Komasińskiemu oraz czterem innym osobom, zarzucając im, że:

w okresie od dnia 24 października 2002 roku do listopada 2003 roku, działając wspólnie i w porozumieniu sprowadzili bezpośrednie niebezpieczeństwo zdarzenia zagrażającego

zyciu i zdrowiu wielu osób w postaci pożaru oraz w postaci rozprzestrzeniania się substancji trujących działając w ten sposób, że pomimo wykonania przez firmę KOM inwestycji modernizacji systemu ogrzewania mieszkań w blokach mieszkalnych administrowanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową Właścicieli i Najemców w Szamocinie, ul. Smolary 4 niezgodnie z projektem tej inwestycji i niezgodnie z obowiązującymi przepisami Ustawy z dnia 7.07.1994 r. Prawo budowlane (z późniejszymi zmianami), tj. Jerzy Kurek będąc prezesem zarządu, Andrzej Komasiński będąc głównym wykonawcą, tej inwestycji Stefan Widawski będąc mistrzem kominarskim, Zygmunt Walerowicz będąc Inspektorem Nadzoru Inwestorskiego, a Edwin Maćkowski pełniąc obowiązki kierownika budowy, wiedząc o tym, że instalacja wentylacyjno-kominowa we wszystkich dwunastu budynkach administrowanych przez w/w spółdzielnię zmodernizowana w ramach w/w inwestycji została wykonana wadliwie i wbrew obowiązującym przepisom poprzez zaniechanie wykonania otworów rewizyjnych z drzwiczkami w przewodzie spalinowym we wszystkich mieszkaniach, nieskuteczne wykonanie odskraplacza ze stali kwasoodpornej z rurką odprowadzającą skropliny na zewnątrz brak płyty dachowej wierzchu komina ze stali kwasoodpornej, za małe wysokości przewodów kominowych ponad dachem tj. mniejsze niż 1,5 m., brak rozet przy włączeniu rury spalinowej kotła gazowego do przewodu spalinowego w ścianie, nie podwyższone przewody spalinowe i wentylacyjne ostatnich kondygnacji, zwężone przekroje przewodów spalinowych nie odpowiadające polskim normom, przypadki podłączenia wentylacji z kuchni i łazienki do jednego przewodu i wiedząc o tym, że dopuszczenie do użytkowania takiej instalacji przez mieszkańców sprowadza bezpośrednie niebezpieczeństwo zatrucia spalinami, przy czym niebezpieczeństwo to dotyczy wielu osób, tj. wszystkich mieszkańców oraz wiedząc o tym, że w przewodach kominowych zastosowano tak zwane języki między przewodami kominowymi wykonane z drewna co może spowodować zapalenie się tych języków i pożar połaci tych budynków i w przypadku rozprzestrzeniania się ognia może nastąpić wybuch pozostałości znajdujących się na dnie przewodów kominowych, Jerzy Kurek jako Prezes Zarządu Spółdzielni, tj. upoważniony przedstawiciel Inwestora i tym samym jako osoba uprawniona do dokonania końcowego odbioru robót budowlanych wynikających z projektu inwestycji, a Andrzej Komasiński jako główny wykonawca inwestycji i osoba uprawniona do dokonania końcowego odbioru robót budowlanych wynikających z projektu inwestycji, a Zygmunt Walerowicz jako Inspektor Nadzoru Inwestorskiego i osoba uprawniona do dokonania końcowego odbioru robót budowlanych wynikających z projektu inwestycji, a Edwin Maćkowski jako kierownik budowy i osoba mająca obowiązek zgłoszenia o wykonaniu prac budowlanych zgodnie

z projektem budowlanym, warunkami pozwolenia na budowę przepisami Prawa budowlanego oraz polskimi normami zgłosił zakończenie robót budowlanych dokonując wpisów w dziennikach budowy i nie wnosząc żadnych zastrzeżeń co do wykonania tych robót budowlanych co stanowiło podstawę do dokonania odbioru końcowego robót w dniu 24.10.2002 r., w którym pomimo nałożonego obowiązku nie uczestniczył, a Stefan Widawski jako mistrz kominarski i osoba uprawniona do wystawienia opinii powykonawczych dotyczących końcowego odbioru robót kominarskich, tj. wynikających z projektu inwestycji wystawił jedenaście opinii nie wnosząc żadnych zastrzeżeń co do wykonania tych robót, a tym samym dopuścił do użytkowania w/w instalacji wentylacyjno-kominowej, a Jerzy Kurek i Andrzej Komasiński zatwierdził nie wnosząc żadnych zastrzeżeń wykonanie robót w protokole odbioru końcowego robót z dnia 24.10.2002 r. a tym samym dopuścił do użytkowania w/w instalacji wentylacyjno-kominowej, a Stefan Widawski jako mistrz kominarski i osoba uprawniona do wystawienia opinii powykonawczych dotyczących końcowego odbioru robót kaminarskich, tj. wynikających z projektu inwestycji wystawił jedenaście opinii nie wnosząc żadnych zastrzeżeń co do wykonania tych robót, a tym samym dopuścił do użytkowania w/w instalacji wentylacyjno-kominowej,

tj. o przestępstwo z art. 164 § 1 kk w związku z art. 163 § 1 pkt 1 i 3 kk.

Tymże aktem oskarżenia Andrzejowi Komasińskiemu zarzucono nadto popełnienie przestępstw z art. 271 § 3 kk i 286 § 1 kk polegających m. in. na działaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako głównego wykonawcy inwestycji modernizacji centralnego ogrzewania i w budynkach mieszkalnych w/w Spółdzielni, osoby uprawnionej do dokonania końcowego odbioru robót budowlanych wynikających z projektu tej inwestycji i poświadczenia w protokole końcowego odbioru tych robót nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne; wprowadzenia w błąd wym. Spółdzielni i doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez podpisanie protokołu końcowego odbioru robót budowlanych, potwierdzającego wykonanie całości prac zgodnie z projektem, co nie było zgodne ze stanem faktycznym i przyjęcie wynagrodzenie w łącznej kwocie 1.127,064,00 zł a także spowodowanie strat w wysokości 145.734,50 zł na szkodę Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa – Oddział Terenowy w Poznaniu – Filia w Pile.

W Sądzie Rejonowym w Chodzieży postępowanie w tej sprawie sygn. II K 47/04 nie zostało zakończone, dotychczas wyznaczono już kilka terminów rozpraw.

Pierwsza rozprawa w dniu 09 czerwca 2004 roku została odroczone bez rozpoczęcia przewodu sądowego, kolejna w dniu 12 sierpnia 2004 roku nie mogła być prowadzona z uwa-

gi na stan zdrowia oskarżonego Edwina Maćkowskiego. Następnie – z uwagi na wielomiesięczne zwolnienie lekarskie sędziego sprawozdawcy (zakończone przeniesieniem w stan spoczynku) – sprawę powierzono kolejnemu sędziemu, który wniósł o wyłączenie go od prowadzenia sprawy II K 47/04 z uwagi na jednoczesne prowadzenie sprawy z powództwa jednego z oskarżonych, Jerzego Kurka, o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczną i konieczność oceny tych samych okoliczności w sprawie karnej i pracowniczej.

Po wyłączeniu sędziego w dniu 11 stycznia 2005 roku sprawę powierzono innemu sędziemu, ale z uwagi na chorobę nowotworową jednego z oskarżonych – Zygmunta Walerowicza, przez okres kilku następnych miesięcy nie udało się jej rozpocząć. Po przebadaniu oskarżonego przez biegłego sądowego – postanowieniem z dnia 10 lutego 2006 roku postępowanie sądowe zawieszono. Na postanowienie to Prokurator Rejonowy w Chodzieży w dniu 20 lutego 2006 roku złożył zażalenie, które do obecnej chwili nie zostało rozpoznane przez Sąd Okręgowy.

W tym stanie rzeczy o zasadności oskarżenia Pana Andrzeja Komasińskiego wypowiedzieć się niezawisły sąd po przeprowadzeniu całego postępowania.

Z powyższych względów, jak i z uwagi na zawiłość sprawy niecelowym jest, na obecnym etapie postępowania, przekazywanie sprawy innej jednostce prokuratury.

Z poczynionych ustaleń wynika ponadto, że prowadzenie postępowania przygotowawczego sygn. Ds. 973/03 przez Prokuraturę Rejonową w Chodzieży i przedstawienie w dniu 20 listopada 2003 roku zarzutów Andrzejowi Komasińskiemu, a następnie skierowanie aktu oskarżenia w tej sprawie – spowodowało reakcję polegającą na kwestionowaniu przez niego wszelkich czynności podejmowanych przez funkcjonariuszy Policji, powołanych w sprawie biegłych, oraz działań prokuratorów i stanowiło podstawę składania wniosków o wyłączenie osób dokonujących jakichkolwiek czynności w postępowaniach z jego udziałem, a takich było kilka.

I tak – w sprawie sygn. Ds. 372/05 Prokuratury Rejonowej w Pile, śledztwo wszczęto na podstawie doniesienia Andrzeja Komasińskiego z dnia 28 marca 2004 roku, kwestionującego wydaną na potrzeby postępowania Prokuratury Rejonowej w Chodzieży sygn. Ds. 973/03 opinie biegłych z dziedziny rachunkowości, księgowości i in.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2005 roku Prokurator umorzył śledztwo w tej sprawie dot. przedstawienia w okresie od maja 2003 r. do 27 lutego 2004 r. w Chodzieży fałszywych opinii biegłych z dziedziny rachunkowości i księgowości, z zakresu instalacji kominiarskich oraz specjalistycznych opinii kominiarskich, które posłużyły za dowód w postępowaniu

przygotowawczym Ds. 973/03 Prokuratury Rejonowej w Chodzieży tj. o przestępstwo z art. 233 § 4 kk – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Powyższa decyzja została zaskarżona przez Andrzeja Komasińskiego. Prokurator Okręgowy w Poznaniu nie przychylił się do wniesionego zażalenia i wraz z aktami sprawy przekazał je w celu rozpoznania do Sądu Rejonowego w Pile, który uznał się niewłaściwym i przekazał – Sądowi Rejonowemu w Chodzieży. Decyzja ta również została zaskarżona przez Andrzeja Komasińskiego, ale Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 30 sierpnia 2005 roku utrzymał w mocy postanowienie o przekazaniu sprawy.

Do Sądu Rejonowego w Chodzieży akta sprawy wpłynęły w dniu 20 września 2005 roku. Wobec wyłączenia dwóch kolejnych sędziów od rozpoznawania tej sprawy (sygn. II Kp 171/05), z uwagi na prowadzenie przez nich spraw II K 57/05 II K 47/04, ściśle związanych z materiałą zażalenia – w dniu 27 lutego 2006 roku sprawę przedłożono do rozpoznania następnemu sędziemu.

Z powyższych względów zażalenie Andrzeja Komasińskiego nie zostało rozpoznane, jak również postanowienie z dnia 28 lutego 2005 roku o umorzeniu postępowania w tej sprawie nie zostało ocenione przez Sąd w trybie art. 306 § 2 kpk.

Natomiast decyzja o umorzeniu postępowania w opisanej sprawie – w ocenie Prokuratora Okręgowego w Poznaniu, wyrażonej w piśmie przekazującym zażalenie Andrzeja Komasińskiego do sądu – jest słuszna.

Z treści środka odwoławczego wniesionego przez A. Komasińskiego wynikało, że nie jest zorientowany jakie elementy składają się na znamiona przestępstwa z art. 233 § 4 kk a więc, że konieczna jest umyślność działania sprawcy, co zachodzi wtedy, gdy ma on pełną świadomość przedstawienia opinii fałszywej względnie, gdy z możliwością taką się liczy i godzi się na to.

Okoliczność, iż pokrzywdzony kwestionuje prawidłowość i rzetelność opinii stanowiących jeden z istotnych dowodów w skierowanym przeciwko niemu postępowaniu karnym, przy braku innych potwierdzających jego wątpliwości dowodów, co miało miejsce w tej sprawie, sama w sobie nie stanowi dostatecznej podstawy do sprawdzania wiarygodności kwestionowanych ekspertyz w odrębnym postępowaniu.

Opinie te będą bowiem poddane ocenie i weryfikacji, jak każdy inny dowód, w postępowaniu sądowym sygn. II K 47/04, na użytek którego zostały sporządzone.

Właściwym forum do podnoszenia przez Andrzeja Komasińskiego zarzutów pod adresem wskazanych wyżej opinii jest zatem toczące się postępowanie sądowe II K 47/04. Przewodzący je sąd ma obowiązek oceny zasadności ekspertyz jak i szerokie możliwości ich weryfikacji również, jeżeli zaistnieją po temu przesłanki, poprzez ponowne wezwanie biegłych bądź powołanie innych. Obowiązkiem sądu jest też zawiadomienie organów ścigania w przypadku powzięcia podejrzenia, że przedstawione opinie są świadomie fałszywe lub ich autorzy świadomie poświadczają w nich nieprawdę.

Odnosząc się do fragmentu zażalenia, w którym pokrzywdzony stwierdzał, iż do Sądu wpłynął akt oskarżenia przeciwko Prezesowi Spółdzielni Mieszkaniowej w Szamocinie o przestępstwo z art. 233 § 1 kk wyjaśnić należy, że akt ten, po wyczerpaniu toku instancji, sporządził i skierował do Sądu w trybie prywatnoskargowym Andrzej Komasiński.

Sprawa Ds. 1705/04 Prokuratury Rejonowej w Chodzieży (poprzedni numer Ds. 716/04) dotyczyła doniesienia Andrzeja Komasińskiego z dnia 19 kwietnia 2004 r. Przedmiotem zawiadomienia był czyn z art. 233 § 1 kk polegający na składaniu przez świadka Tadeusza Króla zarówno w postępowaniu przygotowawczym Ds. 973/03 jak i postępowaniach przed sądami cywilnymi, fałszywych zeznań. Nadto donoszący zawiadomił, że Tadeusz Król zniesławił go.

Postanowieniem z dnia 21 maja 2004 r. postępowanie w części dotyczącej przestępstwa z art. 233 § 1 kk, umorzono wobec braku znamion czynu zabronionego, zaś w części dotyczącej przestępstwa z art. 212 § 1 kk – wobec stwierdzenia czynu ściganego z oskarżenia prywatnego i braku interesu społecznego do objęcia go ściganiem z urzędu.

Na powyższą decyzję zażalił się Andrzej Komasiński. Prokurator Okręgowy w Poznaniu przekazał zażalenie wraz z aktami sprawy w celu instancyjnego rozpoznania – do Sądu Rejonowego w Chodzieży.

Postanowieniem z dnia 01 października 2004 r. sygn. II K 137/04, po rozpoznaniu zażalenia Sąd uchylił zaskarżone postanowienie uznając je za przedwczesne i przekazał sprawę Prokuratorowi Rejonowemu w Chodzieży w celu uzupełnienia postępowania.

Po wykonaniu zleconych przez Sąd czynności Prokurator Rejonowy w Chodzieży w dniu 31 grudnia 2004 roku postępowanie w tej sprawie ponownie umorzył.

Andrzej Komasiński powyższą decyzję zaskarżył, a rozpoznający środek odwoławczy Prokurator Okręgowy w Poznaniu postanowieniem I Dsn 1806/04/Ch z dnia 15 lutego 2005 roku zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy, co skutkowało następnie wniesieniem przez Andrzeja Komasińskiego subsydiarnego aktu oskarżenia w sprawie sygn. II K 57/05

p-ko Tadeuszowi Królowi o przestępstwo z art. 233 § 1 kk. Postępowanie sądowe w tej sprawie nie zostało zakończone. Termin kolejnej rozprawy wyznaczony został na dzień 03 marca 2006 r.

Sprawa sygn. Ds 717/04 Prokuratury Rejonowej w Chodzieży, zainicjowana doniesieniem Andrzeja Komasińskiego z dnia 19 kwietnia 2004 r. przeciwko Tadeuszowi Królowi dot. wyłudzenia grzejników wartości 490 tys. zł na szkodę Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „KOM” którego właścicielem jest zawiadamiający.

Autor doniesienia utrzymywał bowiem, że zlecone mu prace wykonał w całości i w sposób należyty a pomimo tego nie otrzymał całości należnego mu wynagrodzenia.

W toku postępowania sprawdzającego w oparciu o materiały zebrane w sprawie Ds 973/03, w szczególności zaś w oparciu o opinię biegłego Lecha Ebelewicza, Mieczysława Ratajszczaka oraz mistrza kominiarskiego Krzysztofa Augustyniaka a także zeznania lokatorów budynków ustalono, że roboty budowlane wykonane przez firmę „KOM” w ramach realizacji inwestycji, zostały wykonane w sposób niezgodny z projektem zaś część z nich w ogóle nie została wykonana.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie tej odmówiono wszczęcia postępowania przygotowawczego, uznając iż za takim stanowiskiem przemawia brak w zachowaniu Prezesa Spółdzielni znamion czynu zabronionego.

Postanowienie to zostało zaskarżone przez pełnomocnika zawiadamiającego, który podnosił że podjęto je w oparciu o nieprawidłową ocenę materiału zgromadzonego w sprawie Ds 973/04 i domagał się przeprowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie oszustwa na szkodę jego mandanta.

Argumentacji żalącego się nie podzieliła Prokuratura Okręgowa i w dniu 21 lipca 2004 r. (sygn. I Dsn 1866/04/Ch) akta sprawy wraz z zażaleniem w trybie art. 306 § 2 kpk przekazała w celu rozpoznania do Sądu Rejonowego w Chodzieży, który postanowieniem z dnia 13 października 2004 r. sygn. II Kp 140/04 utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

W sprawie sygn. Ds 1107/05 Prokuratury Rejonowej w Kościanie (poprzednie sygn. Ds 651/05, Ds 1123/04) w dniu 14 października 2004 roku wszczęto śledztwo w oparciu o doniesienie Andrzeja Komasińskiego z dnia 1 września 2004 r. (złożone w Prokuraturze Okręgowej) o popełnieniu przestępstwa przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Chodzieży i prokuratora nadzorującego postępowanie przygotowawcze w sprawie Ds 973/03, oraz poświadczenie nieprawdy w protokole przeszukania sporządzonym dnia

22 października 2003 r. Prokurator Okręgowy, do którego doniesienie to wpłynęło, na wniosek zawiadamiającego zmienił właściwość miejscową.

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2005 r. śledztwo w tej sprawie umorzono, przyjmując, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. W postanowieniu prokurator przyjął bowiem, iż wpisanie zabezpieczonej dokumentacji do protokołu z czynności dokonanej w innym miejscu nie stanowi o bycie przestępstwa z art. 271 § 1 kk. Niewątpliwie istnieje różnica pomiędzy uzyskaniem materiałów w drodze czynności przeszukania zaś w tym konkretnym przypadku należy z formalnego punktu widzenia mówić o odebraniu a nie przeszukaniu jednak zachowanie funkcjonariuszy trudno określać inaczej niż nieprawidłowe, zaś z pewnością nie wyczerpujące znamion przestępstwa. Odnosząc się do zachowań prokuratorów trudno uznać, że uzupełniające przesłuchanie biegłych, celem uściślenia opinii i doprecyzowania użytych w tych opracowaniach określeń (w trybie art. 201 kpk) stanowi nakłanianie do zmiany opinii a tym bardziej zmierza do tworzenia fałszywych dowodów w rozumieniu art. 235 kk, względnie zataja niewinność a więc wyczerpuje dyspozycję § 1 art. 236 kk.

Postanowienie z 17 lutego 2005 r. o umorzeniu śledztwa Andrzej Komasiński zaskarżył, zaś autor decyzji merytorycznej uznał, że nie przysługuje mu status pokrzywdzonego i zarządzeniem z dnia 24 lutego 2005 r. odmówił przyjęcia środka odwoławczego.

Zarządzenie to także zostało przez Andrzeja Komasińskiego zaskarżone, a decyzją Prokuratury Okręgowej z 24 marca 2005 r. sygn. I Dsn 2712/04/K – uchylone. Uznano bowiem, że chociaż dobrem chronionym przez przepis art. 271 § 1 kk jest wiarygodność dokumentów to zważywszy, iż dokument kwestionowany jest bezpośrednio związany z postępowaniem karnym prowadzonym przeciwko Andrzejowi Komasińskiemu, należy uznać go stroną postępowania.

Po przyznaniu zainteresowanemu statusu pokrzywdzonego, rozpoznano merytorycznie jego zażalenie i postanowieniem z dnia 6 czerwca 2005 r. uchylono decyzję z 17 lutego 2005 r. o umorzeniu śledztwa.

Za słuszne uznano argumenty autora zażalenia, że nie wyjaśniono wszystkich okoliczności zdarzeń o których zawiadomił składający doniesienie. Autor postanowienia wskazał, że Andrzej Komasiński zawiadomił o poświadczeniu nieprawdy w dokumentach, niszczeniu dokumentów, zatajaniu dowodów niewinności i utrudnianiu postępowania, fałszowaniu protokołów przesłuchania, nakłanianiu biegłych do zmian treści opinii, zniszczeniu nakazu przeszukania.

Uchylając zaskarżoną decyzję, prokurator zlecił uzupełnienie postępowania.

Po wykonaniu zleconych czynności postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2005 r. sygn. Ds 651/05 śledztwo ponownie umorzono, przyjmując tę samą podstawę umorzenia, tj. art. 17 § 1 pkt 1.

Również to postanowienie zostało zaskarżone przez Andrzeja Komasińskiego a rozpoznający zażalenie prokurator, postanowieniem z dnia 23 września 2005 r. kolejny raz uwzględnił argumenty odwołującego się. Za uchyleniem postanowienia z dnia 29 sierpnia 2005 r. przemawiały tym razem nieprawidłowości formalne, gdyż sama decyzja była prawidłowo uzasadniona i oparta na prawidłowo dokonanych ustaleniach, oraz poprawnej ocenie materiału dowodowego.

W postanowieniu z dnia 23 września 2005 r. wskazano na potrzebę określenia w części deklaratywnej postanowienia, co było przedmiotem postępowania oraz potrzebę przesłuchania zawiadamiającego w charakterze świadka.

W sprawie tej postanowieniem z dnia 29 grudnia 2005 r. Prokurator Rejonowy w Kościanie kolejny już trzeci raz umorzył postępowanie i to w sprawie:

- poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariuszy KPP w Chodzieży w protokole przeszuwania dołączonego do akt Ds 973/03 Prokuratury Rejonowej w Chodzieży, tj. o czyn z art. 271 § 1 kk – wobec stwierdzenia, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa,
- usunięcia przez funkcjonariuszy KPP w Chodzieży z akt sprawy Ds 973/03 protokołu wizji lokalnej przeprowadzonej w dniu 19.11.2003 r. na terenie Spółdzielni Mieszkaniowej w Szamocinie, tj. o czyn z art. 276 kk – wobec stwierdzenia, iż czynu nie popełniono,
- nakłaniania w miesiącu październiku 2003 r. w Chodzieży biegłego z zakresu rozliczania i kosztorysowania inwestycji Lecha Ebelewicza przez funkcjonariuszy KPP w Chodzieży Sławomira Tamborskiego do poświadczenia nieprawdy w wydanej opinii, tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 kk, wobec stwierdzenia, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa,
- poświadczenie nieprawdy przez biegłego z zakresu księgowości i rachunkowości Mieczysława Ratajszczaka w opinii wydanej w dniu 29.01.2004 r. do sprawy Ds 973/03 prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w Chodzieży, tj. o czyn z art. 271 § 1 kk – wobec stwierdzenia, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie przestępstwa.

Na decyzję tę pokrzywdzony Andrzej Komasiński wniósł zażalenie, które przez Prokuraturę Okręgową w Poznaniu w dniu 17 lutego 2006 r. zostało uwzględnione, zaś posta-

nowienie o umorzeniu śledztwa uchylono, zlecając dalsze uzupełnienie postępowania oraz ponowne dokonanie karno-procesowej oceny zdarzeń.

Z poczynionych ustaleń wynika, że opisane sprawy były już wielokrotnie badane w Prokuraturze Okręgowej i Apelacyjnej w Poznaniu, przede wszystkim wskutek pism Pana Andrzeja Komasińskiego kierowanych zarówno do w/w Prokuratur i Ministerstwa Sprawiedliwości, jak i do Rzecznika Praw Obywatelskich, oraz różnych innych organów i instytucji.

W wyniku przeprowadzonych badań – nie znaleziono podstaw do wzruszenia, w trybie art. 327 § 1 kpk, zapadłych decyzji w sprawach prawomocnie zakończonych, o czym zainteresowanego poinformowano.

Ponadto ustalono, że przed Sądem Okręgowym w Poznaniu, z udziałem Pana Andrzeja Komasińskiego toczyły się postępowania w sprawach gospodarczych.

W sprawie sygn. X GNe 236/03/3 z powództwa Andrzeja Komasińskiego p-ko Spółdzielni Mieszkaniowej Właścicieli i Najemców w Szamocinie o zapłatę kwotę 90.647,64 zł.

W dniu 17 marca 2003 roku w sprawie tej wydano nakaz w postępowaniu nakazowym. Wobec zarzutów wniesionych przez pozwaną Spółdzielnię – sprawę przekazano do postępowania zwykłego i zarejestrowano za sygn. X GC 195/03/3.

W dniu 31 grudnia 2003 roku powód Andrzej Komasiński złożył wniosek o zawieszenie tego postępowania do czasu zakończenia prowadzonego przeciwko niemu postępowania karnego. W dniu 12 lutego 2004 roku Sąd, n zasadzie art. 177 § 1 pkt 4 kpc, postępowanie zawiesił.

Powód Andrzej Komasiński w dniu 08 maja 2005 roku wniósł o podjęcie zawieszzonego postępowania, lecz Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2005 roku wniosku tego nie uwzględnił uznając, iż nie ustała przyczyna zawieszenia, bowiem postępowanie karne prowadzone przeciwko powodowi przez Sąd Rejonowy w Chodzieży sygn. II K 47/04 – nie zostało zakończone. Zażalenie Andrzeja Komasińskiego na powyższe postanowienie – w dniu 16 grudnia 2005 roku zostało oddalone przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu.

W sprawie sygn. X GC 446/03/4 z powództwa Ryszarda Błażejaka przeciwko Andrzejowi Komasińskiemu o zapłatę kwoty 41.516,97 – w dniu 21 lipca 2003 roku wydano nakaz zapłaty, od którego pozwany wniósł sprzeciw. W następstwie przeprowadzonego postępowania wyrokiem z dnia 10 listopada 2004 roku zasądzono od pozwanego Andrzeja Komasińskiego na rzecz powoda kwotę 19.858,79 zł, zaś co do należności głównej w kwocie 13.774 zł – postępowanie umorzono. Od tego wyroku pozwany wniósł apelację, która została odrzuco-

na postanowieniem z dnia 20 maja 2004 roku, a zażalenie wniesione przez pozwanego także odrzucono prawomocnie w dniu 06 września 2005 roku.

Andrzej Komasiński w dniu 07 listopada 2005 roku wniósł skargę o wznowienie postępowania w prawomocnie zakończonej sprawie sygn. X GC 446/03/4. Sprawa ta została zarejestrowana za sygn. X GC 373/05.

Do skargi o wznowienie postępowania Andrzej Komasiński dołączył wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku wydanego w sprawie X GC 446/03/4, lecz wniosek ten został przez Sąd Okręgowy w dniu 01 grudnia 2005 r. oddalony, a następnie Sąd Apelacyjny w Poznaniu, w dniu 14 lutego 2006 roku oddalił zażalenie A. Komasińskiego na w/w rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego.

Natomiast skargę o wznowienie postępowania Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 02 stycznia 2006 roku odrzucił. Orzeczenie to Andrzej Komasiński także zaskarżył zażaleniem, oraz wniósł o zwolnienie od opłaty od zażalenia.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 01 marca 2006 roku wniosku nie uwzględnił.

Natomiast postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 02 stycznia 2006 roku o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania jest nieprawomocne z uwagi na złożone zażalenie.

Dalszy bieg postępowania uzależniony jest od tego, czy skarżący uiszczy opłatę od zażalenia, czy też będzie składał kolejne zażalenia, tym razem na odmowę zwolnienia go z kosztów sądowych.

Z przedstawionych ustaleń w opisanych sprawach wynika, iż na obecnym ich etapie brak jest podstaw do podjęcia jakichkolwiek działań na rzecz Pana Andrzeja Komasińskiego, jak również nie zachodzi konieczność podjęcia działań nadzorczych ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości, gdyż sprawność aktualnie prowadzonych postępowań nie nasuwa zastrzeżeń. Nie wydaje się również celowym zlecenie dalszych badań spraw Pana Andrzeja Komasińskiego i zarzutów ich dotyczących, albowiem były one przedmiotem wielokrotnych analiz i wyjaśnień.

Z powołaniem.

Janusz Kaczmarek